

Abstrakt

Předmětem této bakalářské práce je vznik a vývoj politické strany Národního sjednocení až do sloučení se Stranou národní jednoty.

Národní sjednocení, v čele s Karlem Kramářem, Jiřím Stříbrným a Františkem Xaverem Hodáčem, vzniklo v roce 1934 jako nástupnická strana významné prvorepublikové nacionálně konzervativní Československé národní demokracie. Ta se sloučila s krajně nacionalistickými a fašizujícími subjekty Národní liga a Národní fronta v naději za sjednocení českého nacionalismu a dobrý výsledek ve volbách do Národního shromáždění republiky Československé v roce 1935. Jako celek tato strana v prvorepublikovém politickém systému zastávala silně pravicový až fašizující postoj. Strana byla po Mnichovské dohodě v roce 1938 sloučena do Strany národní jednoty.

Práce se zaměřuje na otázku přítomnosti antisystémovosti a ideologických fašizujících tendencí u Národního sjednocení. Z teoretického hlediska bude práce vycházet z teorie antisystémové strany Giovanni Sartoriho pro určení přítomnosti či míry antisystémovosti a zda se tak u něj skutečně projevovala snaha o destabilizaci či změnu politického systému, typická pro fašismus. K tomu bude využit metodologický rámec analýzy stranických vnějších i vnitřních projevů a ideologického vývoje, které se následně porovnají se stanovenými definicemi nacionalismu a fašismu.